

Z mé cesty.

Píše Olga Štátná.

Druhý den po slavnosti navštívila jsem schůzi Velko Výboru Státu Illinois J.C.D., abych mohla osobně projevit uznání našeho sboru sestřím za nezištnou obětavou práci, a za obstarávání všech záležitostí týkajících se této slavnosti. Byvši upřímně uvítána v kruh sester, poznala jsem mezi nimi mnoho známých a věřím, že vzájemně takto poznání sester jednoty bylo by jen pro její prospěch. Zastoupeno zde 37 sborů ze státu a schůze tak vzorně ve všem souladu vedená, že počítám si to za velmi prospěšné takovou schůzi navštívit, neb tehu velký zájem o záležitosti jednoty. Zde vše vyjednáno stran výpravy na sjezd ve čtvrtek, a sděleno výborem, že se pojedje ve vlastním vagonu a tu již se těšily sestry na společnou cestu. Vyjednala jsem si tedy u tohoto výboru své místo neb samotné se mi nechtělo jet, obzvláště po poznání sester, jinak těšila jsem se na cestu též. Tedy ustanoveno ve čtvrtek o půl deváté večer že vyjedeme a sice 50 sester. Po schůzi seznámila jsem se se slečnou Hlinovou, spolu redaktorkou Ženských Listů. Jest to malá, mladá slečinka, která oznámila, že též a námi pojedje. Pak šla jsem navštívit pí. Pavlíkovou, kterou tak mnohé známé z její cesty v zájmu Ženských Listů v Nebrasce. Musela jsem jí o všech vypravovatí a ona radostně vyslechla všechny dobré zprávy a smutně přijímala zprávy o jakémkoliv neštěstí neb neúspěchu svých Nebraských přátel. Takto uteklo nám půl dne, ani jsme se nenadály a již byl večer. Po večeri šla jsem ještě navštívit paní Geringrovou, choť pana Jana Geringra, dobrou přítelkyni matky mé. Těšila jsem se na dcourušky pí. Geringrové, Mařenku a Julinku, neb za našeho pobytu v Chicagu, když byl milý manžel můj poslední rok

na studiích, bydleli jsme nedaleko rodiny Geringrových a děvčata docházívávala k nám často. Chodívávala si hrát s Elsou, které bylo tedy jen rok a půl. Byly tehdy asi téhož stáří co je Elsa nyní, a já se na ně vždy těšila, byly tak milé a vždy veselé povahy, že i mně povyrazily neb se mi tehdy mnoho stýskalo po domovině, bylo to první moje odloučení z domova. Julie nebyla právě doma, meškala na venkově, ale v Mařence jsem poznala že jest to stále ta dobrá povaha. Veselá, milá a přívětivá ku každému, s vřelým slovem vždy na rtech. Naše vše u mladého děvčete miluji tuto dobrotu, tak často mezi mládeží vidíme tu přepjatost, opovrhování staršími lidmi a nevážnost k jich způsobům, na to pak mládež nevzpomene, že jí příští generace též může takto odsuzovati. A jakž by měla Mařenka býti jiná než je dobrá její matka. Slíbila jsem, že se ještě vrátím na své zpáteční cestě z Clevelandu, až bude Julie doma, ale lituji že mně nebylo možno.

V úterý a ve středu připravila jsem si vše na další cestu, ráno vyprala a vyzehnila všechno prádlo a odpoledne učinila několik návštěv u přátel. Ve čtvrtek ráno přijel pan Jos. Melcer se svoji manželkou a já slíbila že tolik co já Chicagu znám je provedu. Nečekávala jsem je již, tak jsem nebyla připravena, ale pospíšila jsem si a v hodině jsme již se vydali na cestu, a právě při našem odchodu přišel poštovní listek od pana Melcera, že dnes přijedou. Nevadilo, umínili jsme si, že si to vynahradíme. Jeli jsme na Národní Hřbitov, ten musí viděti každý Čech který přijede do Chicaga. Co jsme zd za tolik let byla to dvacíťá cesta, ale vždy při každé návštěvě do Chicaga jedu na hřbitov a s novým zjmem jim se procházím, žel však že vždy více a více známých jmen naleznu. Zastavili jsme se u hrobu mnohých mých známých i mých rodičů. Též u hrobu paní Jilkové, která před 10 lety několik týdnů strávila v rodinách Jarovských a as týden u mne ve Wilber, doufajíc že jí odpočinek na venkově prospěje. Již odpočívá a dřímá tam věčný sen kolik let. Též u hrobu paní Kolářové jsme se zastavily, v červnu tohoto roku byla zde pohřbena. Myslím že z Vás mnoho si ji pamatuje co slečnu Křikavovou, z Ludvíkovy společnosti. Ve Wilber htála při cestě Ludvíkové spol v kuse "Noc na Karlštejně" a v "Sirotku Lowoodským". Co Jane Eyre chovám ji nejlépe v paměti. Ubohá, škoda jí! Obstaraly jsme si oběd a pak jely jsme do Lincoln parku u kterém jsem Vám již vypravovala. Po projití parku sedly jsme si chvíli na odpočinek u jezera Michigan a pak jely jsme po malém parníčku po jezeru do města asi půl hodiny cesty neb zajede se hezký kus na vodu, což bylo nám velmi příjemné, neb byl parný den a na jezeře byl tak chladný, osvěžující vánek, že se nám nechtělo loďku opustiti když jsme na místo dojely. Odtud šly jsme do knihovny a obrazárny, u kterýchto útavěch též jsem se byla zmínila a pak ještě přes ulice ve městě, kol velkých budov a již ozývaly se hlasy jak Američan říká "of the inner man". Nalezly jsme si dobrou restauraci a po chutné večeři ještě se nám zdálo že je chvíle času. Paní Melcerová byla se zmínila, že jest narozená v Slovanské Lípě v Chicagu, že jí tak matka její paní Procházková vždy vypravuje. "Tak pojedte, já vás tam dovedu," pravím. Jely jsme tedy do Lípy na DeKoven ulici, ale zde jsme se dověděly od manžela paní Holkové, jenž jest jednatelům sítě, že toto není asi ta Lípa, o které se jedná, to že byla stará Slovanská Lípa na Taylor ulici, která již shořela. Viděly jsme tedy jen místo kde býva-

la. Aspoň poznala pí. Melcerová jak je též možno lidem žiti neb na Canal ulici jest vše hrozné. Už jsme ale musely spěchati domů, neb v 9.30 jela jsem do Clevelandu a již bylo 7. Přijely jsme domů k strýci, složila a upravila jsem si zavazadla a v 9 hodin byly jsme zase na káře neb pan Melcer mě na nádraží doprovodil kde již na nás čekal strýc. Tu čekaly též zástupky sester chystajících se k odjezdu a mnohé sestry tu byly, které ostatní doprovázely. Též přišla nám přátel pí. Lukešová šťastnou cestu. Minulý rok též navštívila Wilber kde si získala mnoho přátel. Nebraské sestry též zde čekaly; byly přijely ráno a škoda, že nedaly dříve vědět kudy pojedou, mohly jsme býti všechny v jednom vagoně. Vyjely jsme, sestry upravovaly si pohodlná místa, by se cestou vyspaly, nebylo strachu, že budem někým vyrušovány, neb si nás byly spočítali dle seznamu a pro celou noc měly jsme vagon pro sebe. Ale spát? kde pak, tak jako v každé velké rodině, jsou členové hodni a naopak—tak tomu bylo i zde a kdybyste byli viděli, co jen těm hodným za nepěchu dělaly, byli byste snad řekli, že si Jednota měla vyslati rozumnější zastupitelky. Ale "All work and no play makes Jack a dull boy" říká se a my se toho držely. Jakmile některá dřímala, šimraly jsme jí pírkem po tváři a ta se zlobila když se probudila a tak veselost panovala celou noc. Přijely jsme do Clevelandu v půl osmé ráno. Zavezeny jsme byly do N. Síňe, určeno nám místa k ubytování a sestry se rozcházely se slovy "Na shledanou zítra do práce". Paní Heroldová, slavnostní předsedkyně si byla vyvolila, že paní Smrčková a já budeme jejími hosty, ale že první den měla na tolik starosti o ubytování všech sester, pozvala nás paní Rychlíková, bychom šly k ní až si pro nás pí. Heroldová přijde. Obě jsme byly šťastné, že nám dopřáno pohostinství společné, neb již v Chicagu slíbila mně pí. Smrčková, že mně přijme pod svou mateřskou ochranu a také mně byla po dobu sjezdu pravou matkou dobrou, tof se rozumí že matka dobrá též kárá své rozpuštělé dítě. Tetu jsem sebou měla, matku jsem si přisvojila, tak myslím, že jsem byla dobře opatřena. Jest to též paní Smrčková, o které mi matka tolik vypravovala ze sjezdu Detroitského a tu jsme se již znaly. U paní Rychlíkové po chutném obědě venku na trávníku v chládku, bylo by se to tak odpočívalo ale zde teta Štolfová a paní Piperová, sestra její (která ubohá od té doby ztratila dobrého manžela) zplácely nám dluh od večera a nedovolily nám ani spáti. Já byla tak znavena, celý den putovat po Chicagu, celou noc oka nezamhouřila ale ony nelitostně nám spát nedovolily. Umínila jsem si, že podruhé budu hodná. Když však jsme byly uvedeny do útulného domku své hostitelky, dopřály jsme si odpočinku a náležitě jsme si oddechly. Všechno pohodlí jsme měly v pohostinném domě, již první den cítili jsme, že zde si vždy po celodenní práci odpočineme. A to jsme hned první den učinily, neb jsme chtěly se první den čile do práce sjezdové se pustiti.

— Předplaťte se na Wilberské Listy, i. 50 na rok.

B. V. KOHOUT
český právník

WILBER, NEBRASKA.

Číslo 204 v třetí ulici Janouchovy ulice

1884—1907
Jan F. Špírk
veřejný notář
WILBER, NEB.

Všechny práce notářské vyhotovují se levně a správně. Zásilky peněz obstarávají se bezpečně do všech částí Evropy. Přepisování listů prodávám pro všechny čelné společnosti. — Oddor posemkový Hří p. V. C. Špírk. Posemky rozdílných druhů a cen, domy a loty máme na prodej v hojnosti.

Farmáři, pozor!

Přijďte se podívat na naši novou sypku z galvanizované ocele, která nerezaví, nepropouští krysy a nehnije a v ní obilí snadno se skládá právě tak jako snadno z ní se vybírá. Jest lacinější nežli dřevěná a děle vydrží. Máme na skladě "Iowské ocelové brány," nejlepší to farmářské brány v tchu. Jsou nezníčitelné, laciné a vytrvají provždy. Na požádání zašleme katalog s cenami svého zboží spolu s dovozným. — Kupte si svůj kryt, své dveřní a okenní rámy, stavební dříví a cement u nás, čímž ušetříte peněz. 17-14

Rogers Lumber Co.,
Dorchester Nebr.

ZPĚVNÍK ČESKO-AMERICKÝ.

Nejúpinnější sbírka všech známých písní národních, vlasteneckých, společen- ských i milostných a velmi mnohých písní amerických v znění anglickém i pákném českém překladu.

Cena zpěvníku ve velmi štědné vazbě jest pouze 50 centů. : : :

ROZDĚLEN JE NA 4 DÍLY A SICE:

- Díl I. obsahuje 91 písní vlasteneckých, mezi nimiž jsou i vlastenecké písně americké v znění původním i překladu českém. Také jest ve zpěvníku naše národní hymna "Kde Domov Můj" v ladném překladu anglickém z pera prof. J. V. Sládka a ránsá naše "Hej Blavane" v anglickém překladu A. H. Wratislava. Překlady amerických písní v tomto oddělení obstaral česko-americký básník Alois Janda.
- Díl II. obsahuje písně společenské a píjčké a sice čítá týchž 83.
- Díl III. obsahuje písně milostné a národní; čítá týchž 113 a konečně
- Díl IV. obsahuje 17 písní různých. Celkem tedy má zpěvník 304 písní a v těch nalezenou se všechny známé písně národ. 11.

Ke koupi u všech jednateřů, jakož i u vydavateřů:

NÁRODNÍ TISKÁRNA,
309-511 SOUTH 12th STREET,
OMAHA, NEB.

Památky českých emigrantů v Americe.

Příspěvek k dějinám česko-amerického vystěhovalectví.

Napsal **TOMÁŠ ČAPEK.**

— Druhé opravené vydání. —

Ve spisu tomto sneseno jest vše, co až dosud známo o prvních přistěbovalcích českého rodu neb původu. V první řadě je tu Augustin Heřman, kterýž se podepisoval "Augustin Heřman, Bohemian," a byl majitelem panství, obsahujícího 23,000 akrů. Když dne 9. července roku 1662 čast panství tohoto postupoval, praví v postupu: "Augustin Herman, of Nova Bohemia, in the Province of Maryland." Ve stati o Heřmanovi nalézá se jeho podobizna, jím samým kreslená, dále kopie malované podobizny jeho i jeho manželky, pohled na New York, kterýž on sám vykreslil v r. 1657, pohled na ulici new-yorskou, ve které byl obchodní jeho dům, mapa jeho panství, pohled na řeku Bohemia tekoucí jeho panstvím, pohled na místo, kde stávalo jeho sídlo a pamětní deska z jeho hrobu, na kteréž se čte nápis "Augustin Herman, Bohemian, The First founder and seater of Bohemia Manor. Anno 1641."

Dále jsou tu vypisovány osudy rodiny Filipů, jejich sídlo až dosud stojí a jest radnicí v městě Yonkers u New Yorku. Nalézá se tu otiak pozemkového deedu jednoho z Filipů, pamětní deska na budově, podobizna Marie Filipovy, potomkyně tohoto českého osadníka, kterážto odmltla ruku Jiřího Washingtona. Dále jest tu pojednání o přistěbování se potomků česko-bratrských exulantů do Ameriky a sice do Virginie a Pennsylvanie, a podobiznou misionáře církve česko-bratrské v Greenlandu, Matěje Stacha. Dále jest tu životopis Dra. Ant. M. Dignovityho, prvního českého osadníka v Texasu, s pěknou jeho podobiznou a stručný životopis prof. M. K. Hrubého, který v letech čtyřicátých byl profesorem na universitě Miami v Ohio. Spis má na titulní vyobrazení podobiznu spisovatele pana Tomáše Čapka a jest velmi vkusně vazby a úpravy. Stojí pouze \$1.00. K dostání u vydavatelů:

Národní Tiskárna,

509-511 South 12th Street, OMAHA, NEBRASKA.

Předplaťte se na Hospodář, pouze \$1 na rok

Dr. J. D. CASE
Soukromá nemocnice.

Zvláštní pozornost se věnuje nemocem ležným a děťkým. Poslouží neokládně na zavolání. Telefon 2. 1114 DORCHESTER, NEBRASKA.

Dr. F. J. Stejskal,
český lékař a ranhojič.

CRETE, NEBRASKA. Dřevorva nalézá se nad Stejskalovy 164. nos. TELEFONY: Office: Block 175. 1114 Residence: 174.